

120515 Apostladagen Moni Höglund

Hes. 1:26-2:3,8-10

1Tim. 1:12-17

Luk. 5:1-11

Sänd mig

Jag var 18 år. Platsen var Liljeholmen utanför Linköping, jag stod bland de andra evangelisterna och sjöng: ”Jesus här är jag sänd mig, Jesus här är jag sänd mig. Jag vill leva mitt liv i tjänst för dig, Jesus här är jag sänd mig”. Och jag tänkte, som Petrus lärjungen gjorde på sin tid ”Jesus om alla andra sviker så ska inte jag göra det”. Sen kom dom där dagarna som inte var så trosfriska, där jag kände mig som Petrus igen när han sitter vid elden när de tagit Jesus tillfånga och han säger ”Jag känner inte den mannen”, Dagarna då jag inte riktigt visste vad jag trodde eller att någon överhuvudtaget var intresserad, är det verkligen sant det som står i bibeln?

Texterna idag ger flera bilder av orden, Sänd mig, i olika sammanhang med olika människor, men jag tycker att de har några saker gemensamt.

Hesekiel fick ett speciellt uppdrag, att gå till Israels folk och det var minsann inte ett lätt uppdrag. Herren sa redan i kallelsen. ”Du ska gå, men det är inte säkert att de kommer att lyssna på dig, de är motsträviga och har ett hårt hjärta.” Jag kan tänka mig att Hesekiel inte började hjula av glädje eller tänka ”det här har jag längtat efter, äntligen får jag gå och tala med dem”. I en del av texten som vi inte läste idag säger Gud ”var inte rädd, bli inte skrämdd”. Hesekiel skulle inte gå själv, Gud var med i det uppdrag han gav.

En del människor får speciella uppdrag, och en del kanske får speciella upplevelser i samband med detta uppdrag. Ibland har vi fått för oss att det gäller bara vissa människor som präster, diakoner, missionärer mm. Men jag tror att det gäller alla. Alla människor ung som gammal, man som kvinna, vilken hudfärg man än har, har vi fått en personlighet, egenskaper, saker man kan, erfarenheter i livet som Gud vill att vi ska använda.

När Jesus kallade lärjungarna så var det en brokig skara han kallade. Petrus – impulsiv, förnekare, Tomas – ville veta först innan han trodde, Filippos - som var ivrig att berätta för andra om att han hade träffat Jesus, Judas – som förrådde honom. Apostlarna – ibland kanske vi tror att det bara var män på bibelns tid som hade uppgiften att tala om Gud och om Jesus, men Paulus nämner också ett antal kvinnor vid namn till och med så säger han om Junia att hon var en apostel.

Ibland tänker jag att Jesus hade kunnat göra det lättare för sig genom att göra intervjuer, ta referenser och CV, då hade han verkligen vetat vilka han hade att göra med. Eller var det just det som var det fina i kråksången, att Jesus behövde lärjungar som var olika. ”Vi föds som original och dör som kopior”.

Du är ett original, den som Gud har tänkt, det är olikheterna som är det viktiga, inte att bli likriktade.

Vad gjorde Jesus? Han klev ner i båten hos lärjungarna, blev en del av deras vardag. Sen använder Jesus sig av deras kunskaper som fiskare när han säger. ”Ni ska bli människofiskare” och precis som Hesekiel fick höra från Gud sa Jesus till Petrus ”Var inte rädd”.

Paulus han säger om sig själv ”Jag en hädare och en hänsynslös förföljare, mig har Jesus tagit i sin tjänst”. Man kan nästan känna känslan Paulus har ”Hur är det möjligt” Gud ser till det som andra inte ser. Vi bedömer ibland efter utsidan och jämför oss med andra och tänker ibland ”jag har inget att komma med.” Eller, ”Hur kan den där personen få vara i tjänst för Gud som han eller hon lever”.

När Gud utväljer då gör han det för att han älskar människan. Vi kan inte lägga till något, vilket innebär att ingen ska kunna säga, ja men jag är så dålig, eller jag kan inte. Du är utvald av Gud för att han älskar dig.

Nu är vi här år 2012 samma ord kommer till oss idag. Samma som till Hesekiel, som till lärjungarna, som till Paulus när Gud säger jag sänder er ut till människor för att berätta om vem jag är, var inte rädda. I dopet får vi ta emot Guds nåd. Men i dopet får vi också kallelsen att vara hans lärjunge. Kallelsen att varje dag leva i dopet. Dopet sker bara en gång, men livet i dopet sker dagligen. Vid dopet ber vi ”Hjälp detta barn att dag för dag leva i sitt dop”. I konfirmationen så ber vi för våra konfirmander att Guds ande ska hjälpa dem och vi säger att ni är kallade att vara Guds medarbetare, att göra hans kärlek känd. På ett dop som jag var med på tog prästen det lilla barnets hand så att hennes ena finger greppades av barnets hand och så sa hon, så får vi hålla fast vid Guds hand, aldrig släppa taget, för han släpper aldrig taget.

Att vara sänd av Gud tror jag handlar om att mitt i vardagen vara där med det som Gud har lagt ner i ditt liv av gåvor. Att vara där tillsammans med Gud för andra människors skull. Inte för att prestera och redovisa resultat utan för att i ord och handling visa på Guds kärlek. Ofta gör vi det fast vi inte vet om det eller tänker på det. Runt omkring dig finns också människor som är kallade och sända för din skull. Fyra enkla ord att ha med sig varje dag i mötet med andra: Be, Le, Se, Ge

Jag vill fortfarande sjunga ”Jesus här är jag sänd mig”, med hela min erfarenhet av livet och vad det kan göra med mig. Men också med min erfarenhet av att Jesus säger, Jag är med er all dagar. Var inte rädd!